

Vzhodno bojišče. Južno od ceste Valeputna vzele so naše čete v naskoku neko močno utrjeno rusko postojanko. Pri temu so vjele 3 oficirje in 168 mož ter zaplenile 3 strojne puške. Pri Zwyzinu ob zgornjem Seretu razstrelil je sovražnik neki minski rov in je potem v dvakratnem napadu zamán poskusil, vdreti v naše postojanke.

Italijansko bojišče. V Vipavski dolini trajal je živahni topovski boj i včeraj naprej. Italijani postrelili so mnogo številne plinske granate. Sovražni napadi iz prostora Sv. Petra bili so zavrnjeni. Številno južno od doline Coalba vjetih Italijanov se je povišalo na 3 oficirje in 88 mož. V Tonale-prelazu napadle so naše čete neko sovražno postojanko in vjele 23 Italijanov.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, tnl.

Naši letalci nad Adrijo.

K.-B. Dunaj, 13. februarja. Uradno se danes razglasa:

Popoldne dne 11. t. m. napravila je neka skupina naših pomorskih letal ponesrečeni poizvedovalni polet v Valono, Santi Quaranto in Korfu. Neka druga skupina je v ranih jutranjih urah 12. t. vojaške objekte in torpedne čolne v Brindisiju napadla in z bombami zadela. Vsa letala so se nepoškodovana vrnila.

Italijani tudi v Makedoniji tepeni.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 13. februarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Med Ypernom in Arrasom izjavilo se je veliko število sunkov sovražnih poizvedovalnih oddelkov.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Južno od jezera Triswjaty vdrle so nekatere čete v rusko postojanko in se vrnile z 90 vjetimi ter eno strojno puško. Zapadno od Lucka ostali so poizvedovalni sunki in minske razstrelbe Rusov brezuspešni. Pri Zwyzinu in ob zgornjem Seretu bil je dvakrat ponovljen napad večih ruskih bataljonov zavrnjen.

Makedonska fronta. Ob Cerni napadle so naše čete po učinkujoči ognjeni pripravi neko sovražno višočinsko postojanko vzhodno od Paralova; naskočile so jo in nekatere za fronto se nahajajoča taborišča. Pri neznatni lastni izgubi smo vjeli 2 oficirja in 90 Italijanov, zaplenili pa 5 strojnih pušk in 2 metalca min.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Spanje noče priti, ako nas mučijo bolečine, ako trpimo na prevetli nervoznosti, ako pričnejo vse rane zopet boleti in pri raznem bolestem trpljenju. Za take slučaje opozarjamo zopet na Fellerjev, bolečine odpravljajoči, živce pomirjajoči, rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa“-fluid. To izbrano domače sredstvo učinkuje pri bolečinah razne vrste izredno blagodejno, pomiri živce in prinaša zaželeno spanje. Mnogo čez 100.000 zahvalnih pism in veliko zdravniških priporočil potrjuje visoko vrednost tega dobrega domačega sredstva. Predvojnne cene: 12 steklenic stanejo povsod samo 6 kron franko. Edino pristno od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 241 (Hrvatsko). Istotam se lahko naroči Fellerjeve, milo odvajalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa“-kroglice. One so najprijetnejše odvajalno sredstvo, sigurnega, neškodljivega učinka in imajo prednost pred dražjimi. Črevesju škodljivimi odvajalnimi sredstvi. 6 skatljic stane franko 4 K 40 vin. Oba domača sredstva naj bi bila vedno v hiši. Koliko jih imi od bočevin, ki jim jih povzročajo kurja očesa, vzamejo nož, ki je v takih slučajih že mnogokrat napravil nesrečo. Takim čitateljem bi bilo lahko z malim denarjem in hitro pomagati, ako bi naročili za 1 in 2 kroni Fellerjevega uničevalca kurjih oces. (ef)

Vojna na morju.

Žitna preskrba Anglije in Francoske ter vojna podmorskih čolnov.

Anglija prideluje sama komaj eno petino svoje žitne potrebe. Lastni pridelek pšenice znašal je nasproti uvozu v milijonih kvarter: 6,4 proti 26,1 v letu 1916/17, 8,4 proti 24,5 v letu 1915/16, 6,3 proti 25,8 v letu 1914/15 in 5,8 proti 26,2 v letu 1913/14.

Te številke kažejo dvojje: da Anglija v vojni svojega lastnega pridelka ni zamogla bistveno povišati, da pa tudi njen uvoz ni znatno večji postal. Povišanje njenih zalog ni bistveno. Visokost teh zalog in doba, za katero bodoče te zaloge za preskrbo prebivalstva zadostovale, bo v bodočnosti merodajnega pomena.

Tudi Francoska je bila vedno na žitni uvoz nakazana, čeprav ne v tako visoki meri, kakor Anglija. Vsled vojne pa se ni le njena uvozna potreba bistveno povišala, marveč je tudi njen lastni pridelek vsled izgube pokrajin, pomanjkanja delavskih moči, vovoz in semena bistveno nazaj padel. V času od 1. januarja pa do konca septembra 1916 se je 13,5 milijonov meterskih centov žita uvozilo proti 10,9 milijonom v prejšnjem letu. Nasadna ploščina za leto 1916/17 je postala zopet za 20% manjša. Potreba Francoske do nove žetve je baje vsled uvoza zasigurjena. Je-li so ti uvozi že v francoskih pristaniščih ali pa so šele zaključki napravljeni, pač ni dognano. Francija skuša domačo žetev z nasadnimi premijami dvigniti, ali vsled težav nasada in žetve pač ni posebnega uspeha pričakovati.

Vsekakor se more iz tega sklepati, da bode poostreni podmorski boj pri polnem uspehu tudi Anglijo in Francijo v položaj oblegovanih mest spravil.

Dne 9. t. m. 41 ladij potopljenih.

W.-B. Berlin, 11. februarja. Pod z dne 9. t. m. kot potopljene poročanih sedmimi parniki in tremi ladjami na jadre nahajala sta se dva parnika, ki sta bila naložena z železno kovino, eden s pšenico, eden z orehi in eden, ki je imel jamski les za Anglijo na krovu. Od ladij na jadre peljali sta dve življenska sredstva v Anglijo. Nadalje se je potopilo 10 parnikov in 13 ladij na jadre, skupaj 32.000 ton ter 8 ribiških bark.

Nemčija bode v vojni zmagala.

K.-B. Rotterdam, 12. februarja. Angleški list „Morningpost“ piše o poostreni podmorski vojni: Ker je Nemčija neko število podmorskih čolnov izgotovila, je zdaj v položaju zaznamovati mornarico zaveznikov in zapreti morje za vso trgovinsko paroplovstvo. Ni verjetno, da je Bethmann-Hollweg tukaj prazno grozno izgovoril, marveč je najmanjše gotovo, da ne more nobena trgovska ladja nevtalcev ali vajujočih se sil v morje odriniti, brez da bi z mogočim uničenjem računala. Moramo torej smatrati, da bode v resnici uničenje trgovskih ladij v večjem obsegu nastopilo. Nemčija pričakuje poleg tega brezdvomno moralni učinek svoje izjave in računa nato, da se nevtalne ladje ne bodo odpele, in da bodo pod tem pritiskom, ako traja le nekaj tednov, zavezniki tako težko trpeli, da bodo na kolena prisiljeni. Voditelji Nemčije niso lahkomišelnici in so videli učinek svoje izjave naprej. Nemčiji se mornarice Združenih držav Amerike niti ne bati, ker ta proti podmorskim čolnom ne more ničesar opraviti in ne more priti do nemške mornarice. Na suhem se niti ne bati Nemčiji ničesar bati, ker Združene države ne morejo čet prevažati in se Holandska in Skandinavija nemški sili orožja ne morejo vstavljati. Ako se Nemčiji posreči, da obkoli Anglijo na morju in da pusti glas nevtalcev neopažen, potem bode zmagala.

Amerika in vojna.

V zadnji številki smo poročali, da je zaradi napovedbe poostrene vojne naših nemških podmorskih čolnov predsednik Wilson Združenih držav Severne Amerike prekinil diplomatske zveze med Nemčijo in Ameriko. Kar se je splošno pričakovalo, to se je torej v resnici zgodilo. Tista Amerika, ki je skozi dve in pol leta vojne milijarde dobička vlekla iz prelite krvi poštenih vojakov

na evropskih bojiščih, ki je vojno z nepretrgano dobavo streliva, kanonov in sploh vojnih potrebščin na naše sovražnike vedno podaljšala, samo da si je svoje nenasitne močnje polnila z zlatimi dolarji, tista bastardna Amerika, ki je mirnodušno trpela, da so Angleži teptali človeško pravico ter pravico posameznih narodov v blato, da so mednarodno pravo vrgli pod mizo, da so streljali Italijani na naše bolnišnice, medtem ko je predsednik Wilson kakor kak farček zakotne ameriške „vere“ pridigoval s proti nebu obrnjenimi očmi o miru, — ta dvojezična farizejska Amerika nam je hotela torej roko zadržati, ko smo mislili ravno neusmiljenemu sovražniku svojo moč pokazati ter s tem odločitev vojne prineesti.

Farizejstvo! Ali ameriški predsednik Wilson se je grozovito zmotil. Prvič se je zmotil, ker je mislil, da se bosta Avstro-Ogrska in Nemčija njegovih groženj vstrašili. Mi smo vedeli naprej, koliko resnične miroljubnosti je v dolarskem srcu Amerike. V našem računu je stala tudi točka izgube ameriškega prijateljstva. In vključ temu smo se odločili za poostreni podmorski boj! Kajti enkrat mora biti konec te grozovite vojne; ako ne z dobrim — naša mirovna ponudba je bila odklonjena — potem ravno s silo, z ojstrino meča! Pa še neko hudo zmoto je doživel ameriški predsednik Wilson: Misli je, da bodo vse doslej nevtalne, nepristranske države kar meni nič tebi nič z njim skozi drn in trn šle. Misli je, da se bodo pustile zapeljati, kakor se je pustila danes tako nesrečna Rumunija na lim spraviti. Ali prišlo je grozno razočaranje. Švedska, Norveška, Nizozemska, Švica, Španija in celo Grška izrekle so odločno, da nčejo z Wilsonovo farizejsko politiko ničesar skupnega imeti, da hočejo i zanaprej nepristranske ostati! Tako je ostal ameriški Wilson sam in celo države Južne Amerike so ga škodoželjno zapustile. Veliki udarec Amerike dolarskega predsednika Wilsona je padel torej v vodo in mož je ostal s svojimi nepremišljenimi grozjenjmi na cedilu. Morda se ta položaj še v malem spremeni, kar pa ni pričakovati. Na vsak način so nepristranske države doslej poštenejšo vlogo igrale, nego mirovni apostol Wilson... Kar se pa tiče vojne, ki jo Amerika sicer doslej še ni upala napovedati, kar se pa vendar lahko zgodi, nima za nas nobenega pomena. Vojakov v pravem smislu besede Amerika sploh nima in ko bi jih tudi imela, bi jih ne mogla pošiljati čez sinje morje, na katerem so danes naši in nemški podmorski čolni gospodarji!

Veleadmiral Haus †.

K.-B. Dunaj, 8. februarja. Avstro-ogrška vojna mornarica zadeta je od izredno težke izgube; mornariški poveljnik veleadmiral Anton Haus je danes ob 1 $\frac{1}{4}$ uri ponoči vsled pljučnice, na kateri je pred več dnevi obolel, umrl.

* * *

Veleadmiral Anton Haus bil je l. 1851 v Tolminu na Primorskem rojen. L. 1869 vstopil je kot prov. pomorski kadet v vojno mornarico. Po 16-letni službi postal je kot lajtnant učitelj na mornariški akademiji na Reki, l. 1894 korvetni kapitan, l. 1897 fregatni kapitan, l. 1901 kapitan linijske ladje. Med kitajskimi zmešnjavami je zapovedal križarko „Marija Terezija“. L. 1905 postal je pokojnik kontreadmiral. Kot eden poveljnikov pri velikih manevrih leta 1906 in 1910 odlikoval se je pred očmi pokojnega prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinanda po izredni svoji nadarjenosti. L. 1910 je postal viceadmiral in načelnik mornariško-tehničnega odseka, l. 1912 nadzornik mornarice in februarja 1913 mornariški poveljnik. Kot tak je postal še isto leto admiral in veleadmiral.

Zadnje njegovo imenovanje veljalo je zlasti velikim Hausovim zaslugam za mornarico. Hrabri čini naše mornarice v svetovni